

Stellingen behorende bij:

Dorien Nieuwenhuijsen

CAMBIOS EN LA COLOCACIÓN DE LOS PRONOMBRES ÁTONOS
EN LA HISTORIA DEL ESPAÑOL

1

Er wordt ten onrechte vaak gedacht dat iedereen die een vreemde taal spreekt taalvaardigheid in die taal kan geven. Bij taalvaardigheidsonderwijs is didactische kennis echter minstens zo belangrijk als kennis van de taal.

2

Het schrijven van een proefschrift is als de 32 fouettés uit het ballet Het Zwanenmeer. Een balletmeester kan de ballerina weliswaar coachen bij de voorbereiding, maar bij de uiteindelijke uitvoering is zij de enige die zichzelf aan de gang kan houden zonder uit balans te raken.

3

De ontwikkelingen zoals die in de tweede fase van het voortgezet onderwijs in gang zijn gezet, waarbij zelfstandig leren in een studiehuis een belangrijke plaats inneemt, staan haaks op de ontwikkelingen zoals die in het universitair onderwijs onder invloed van vergaande bezuinigen plaatsvinden. Door beperkte studieduur en prestatiebeurs is de student slechts geïnteresseerd in de kortste leerroute naar het behalen van zoveel mogelijk studiepunten. Alternatieve, door hem zelf gekozen leerroutes kosten hem teveel studietijd en geld.

4

Het is in het veld van de vreemde-taalverwerving een fabeltje dat je leert van je fouten. Foutencorrectie heeft dan ook slechts een beperkte waarde.

5

Met het verdwijnen van de historische taalkunde uit het curriculum Spaanse taal- en letterkunde wordt studenten Spaans niet alleen een buitengewoon interessant beeld van de geschiedenis van de taal die zij bestuderen onthouden, maar wordt hen eveneens de toegang tot een groot deel van de oudere Spaanse literatuur ontzegd.

6

Plaatsing van het onbeklemtoonde persoonlijke voornaamwoord is in het Oud Spaans gedeeltelijk pragmatisch bepaald (zie proefschrift, § 4.3 t/m § 4.5).

7

In zinnen waarbij de P1-positie gevuld wordt door een P1-constituent (cf. Dik 1989: 348 e.v., 359 e.v.) kan het onbeklemtoonde persoonlijke voornaamwoord in het Oud Spaans niet op pragmatische gronden voor het werkwoord worden geplaatst. Voorplaatsing komt daar voort uit het woordvolgordeprincipe van toenemende complexiteit (zie proefschrift, § 4.6).

8

Het verdwijnen van het pragmatische plaatsingsprincipe in de 15de eeuw, ten gunste van een syntactische regel waarbij voorplaatsing van het onbeklemtoonde persoonlijke voornaamwoord afhangt van de aanwezigheid van tenminste één woord voor de werkwoordsvorm, komt voort uit een overmatig gebruik van de positie voor het werkwoord (zie proefschrift, § 5.2 en § 5.4).

9

De moderne plaatsingsregel, waarbij de plaats van het onbeklemtoonde persoonlijke voornaamwoord afhangt van de vorm of functie van het werkwoord, heeft zijn intrede mede te danken aan het feit dat het onbeklemtoonde persoonlijke voornaamwoord vanaf de 15de eeuw zowel syntactisch als fonologisch afhankelijk werd van het werkwoord (zie proefschrift, § 5.8).

10

De in de literatuur gesignaleerde toenemende voorplaatsing van het onbeklemtoonde persoonlijke voornaamwoord bij niet-finiete werkwoordsvormen treedt in werkelijkheid slechts op in door een prepositie ingeleide infinitiefzinnen (zie proefschrift, § 6.2).

11

Voorplaatsing van het onbeklemtoonde persoonlijke voornaamwoord in een door een prepositie ingeleide infinitiefzin dient op dezelfde wijze geanalyseerd te worden als de absolute voorplaatsing in zinnen met een finiet werkwoord (zie proefschrift, § 6.4).

12

De WP-FLOW-regeling voor personeel van de Faculteit der Letteren van de Universiteit Utrecht suggereert ten onrechte dat aan de basiskwalificatie onderwijs en de basiskwalificatie onderzoek evenveel belang wordt gehecht. Zolang de basiskwalificatie onderwijs echter wordt toegekend op grond van dienstjaren, zonder dat er een aanvullende proeve van bekwaamheid dient te worden afgelegd, terwijl voor de basiskwalificatie onderzoek een proefschrift geschreven dient te worden dat in het openbaar verdedigd dient te worden, is er van gelijke waarde van de twee kwalificaties geen sprake.